

de Tilfælde, hvor En er dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, netop fordi Domstolene fuldkommen ville være istand til at domme om, hvorvidt en saadan Handling i og for sig, enten den nu er af de større eller af de mindre Forbrydelser, maatte have havt en vanærende Virkning i den offentlige Mening. Der kommer dertil, at man efter min Mening skal være særdeles ængstelig ved at oprette nye Domstole ved Siden af de almindelige, naar der ikke er en paatrængende Grund dertil. Bist er det, at en saadan særegen Myndighed som den, der her er paatænkt, dog i flere Henseender kommer til at staa noget anderledes end de almindelige Domstole, hvis Skikkethed til at paakjende Spørgsmaalet om den vanærende Virkning forekommer mig klar, og at Embedsmandens Stilling derfor forrykkes noget ved Sagens Henlæggelse til denne særlige Myndighed, i Særdeleshed da denne foruden de øvrige Giendommeligheder, den kan have, skal domme, uden at der kan være Spørgsmaal om Appel. Det forekommer mig, at hvadenten der nu er Spørgsmaal om Pension, eller der er Tale om Afgang til at blive optagen paa Valglisterne, maa Forholdet være lige, og at Afgjørelsen af, om Handlingen har været vanærende i den almindelige Mening, saaledes bør træffes af Domstolene for Embedsmandens Bedkommende, ligesom disse efter den bestaaende Lovgivning maa afgjøre Sagen ved de forskjellige Valg, hvor det er fastsat som Betingelse for en Optagelse paa Listerne, at Bedkommende ikke ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling. Forudsætningen, hvorfra jeg gaaer ud, turde maasse ogsaa finde nogen Støtte i den Maaade, hvorpaa Loven af 3die April 1868 om Uædopspreksning i det Hele har taget Sagen, thi det, hvorom det der dreier sig, er Afgangen til at faa Uædopspreksning for sine tabte Uædopspreksninger med Hensyn til saadanne Tilfælde, hvor Bedkommende har været dømt for en Handling, som medfører vanærende Virkning i den almindelige Mening. Man vilde ellers ogsaa faa to forskjellige Veie at gaa i Tilfælde, hvor det Spørgsmaal, om hvis Afgjørelse der er Tale, er et og det samme.

Dette er altsaa den Bemærkning, jeg havde at gjøre, og jeg har fremsat den, navnlig for at det kunde blive taget under Overveielse af et muligt Udvalg, om man til denne specielle Myndighed skal henvise Spørgsmaalet om, hvorvidt den En overgaaede Dom knytter sig til en Handling, der i den offentlige Mening er vanærende — Endnu en Bemærkning med Hensyn til den foreslaaede § 2. Det hedder, at Forretningsgangen skal bestemmes ved en kongelig Anordning. Det er nu vist ganske i sin Orden, at man overlader Forretningsgangen til Afgjørelse ved Anordning, men dette Udtryk: „Forretningsgangen“ omfatter jo ikke Noget af Sagens egenlige Realitet, og det, hvorpaa jeg i denne Henseende vilde henlede Thingets Opmærksomhed, var Ussikkerheden af at optage i Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, hvad der indeholdes i det af den høitærede Finanzminister fremlagte Lovforslag, om at den Embedsmand, hvis Sag skal afgjøres af den særegne Myndighed, skal have Krav paa at blive gjort bekendt med de Handlinger, som lægges ham til Last, og at der skal gives ham Betiethed til at yttre sig derover og til at erholde en Afskrift af den motiverede Afskedelse, som bliver affagt. Jeg troer, at det er fuldstændig grundet i, hvad der skyldes Enhver, hvis Sag paa denne Maaade drages frem for denne Myndighed, at der gjennem Loven gives Bedkommende en bestemt Afgang til at nyde Godt af det af Finanzministeren foreslaaede, og navnlig vil det være fornødent, fordi den fra Landstingets Side i Lovforslaget optagne Bestemmelse om Forretningsgangens Ordning ved Anordning ikke giver Sikkerhed for, at Embedsmanden faaer en saadan Afgang, som jeg finder det klart, og som det sikkert ogsaa har været klart for den høitærede Finanzminister, at han bør have.

Finanzministeren: Efter de Udtalelser, som ere faldne her i Salen, har jeg vel ikke Anledning til at gaa ind paa nogen dybere Behandling af de væsentligste Punktter i det foreliggende Lovforslag, men jeg maa dog tillade mig med faa Dyd at henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, hvad der